

РЕШЕНИЕ

№ 5630

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6403** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от И. И. С. срещу Решение № 20104472 от 26. 04. 2021 г., постановено по НАХД № 13744/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 121-ви състав. С посочения съдебен акт е потвърдено НП № 42-0001634/17. 09. 2020 г., издадено от директора на РД „Автомобилна администрация“, с което жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 101, ал. 4 във вр. с Приложение 5, Част I, т. 5.2.3., б. „г“ от Наредба № Н-32/ 16. 12. 2011 г. на МТИТС, както и глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, с което НП е потвърдено, като излага мотиви, че не е отговорен за посочените нарушения. Иска отмяна на съдебния акт.

Ответникът не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20. 08. 2020 г. около 12.10 часа в [населено място], на [улица], с посока на движение [улица] контролните органи на РД „Автомобилна администрация“ установили жалбоподателя И. С., който управлявал товарен автомобил „Скания 82 М“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма]. Същият извършвал превоз на товари - 5 бр. бетонови пръстени и 1 бр. капак стоманобетон за собствена сметка, видно от фактура № [ЕГН]/20. 08. 2020 г., без товарният автомобил да е технически изправен - 1 бр. гума марка "К.", с размер 12 R 22,5, монтирана на втора ос отляво от външната страна, била с разкъсвания по протектора, като неизправността е отчетена като опасна. При проверката било установено и второ нарушение – жалбоподателят не представил контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство. Контролните органи приели, че С. е извършил нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 101, ал. 4 вр. с Приложение 5 Част I т. 5.2.3, б. "г" от Наредба №Н-32/16. 12. 2011 г. на МТИТС, както и нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Предвид това, бил съставен и връчен на И. С. АУАН № 278170/ 20. 08. 2020 г. Наказващият орган приел изцяло установената фактическа обстановка и издал обжалваното НП № 42-0001634/17. 09. 2020 г., с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 101, ал. 4 във вр. с Приложение 5, Част I, т. 5.2.3., б. „г“ от Наредба № Н-32/ 16. 12. 2011 г. на МТИТС, както и глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Софийският районен съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, като постановено в съответствие с процесуалните правила и с материалния закон, поради което го е потвърдил.

Административен съд – София град, III касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, като същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите, правилно е приел, че в хода на съдебното производство са доказани извършените нарушения, за които И. С. е санкциониран, както и че не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП. АУАН и НП са съставени в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, от материално компетентни лица, съдържат всички необходими реквизити и в тях в достатъчна степен се съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд, че касационният жалбоподател е извършил нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 101, ал. 4 във вр. с Приложение 5, Част I т. 5.2.3, б. "г" от Наредба №Н-32/16.

12. 2011 г. на МТИТС.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че на процесната дата И. С. е управлявал товарния автомобил технически неизправен - с разкъсвания по протектора на гума, монтирана на втора ос отляво от външната страна, като неизправността е опасна. Разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП предвижда, че движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни, като съгласно чл. 101, ал. 4 от ЗДвП, неизправностите и тяхната класификация се определят с Наредба № Н-32/16. 12. 2011 г. на МТИТС /чл. 37, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 – незначителни неизправности, значителни неизправности и опасни неизправности/. В Приложение 5, Част I, т. 5.2.3, буква "г" от Наредбата е посочено, че има сериозна повреда на превозното средство, когато при визуална проверка се установи, че гумата е повредена или срязана и тази неизправност е квалифицирана като "опасна".

Правилно районният съд е приел, че нарушението е осъществено от обективна и субективна страна. Съгласно чл. 179, ал. 6, т. 3 от ЗДвП, който управлява технически неизправно пътно превозно средство, се наказва с глоба от 500 лв. - при констатирани опасни неизправности. Установи се категорично по делото и съобразно отразеното в Наредбата, че неизправността е била опасна, поради което законосъобразно наложената на жалбоподателя глоба е в размер на 500 /петстотин/ лева. Наказанието е фиксирано, поради което съдът не разполага с правомощието да го намали.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите в обжалваното решение, че в конкретния случай административното нарушение не покрива хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Липсват многобройни или изключителни смекчаващи обстоятелства, обосноваващи по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Нарушението е формално, поради което за съставомерността му не е необходимо настъпването на някакви вредни последици и липсата на такива не може да се приема за смекчаващо отговорността обстоятелство. Правилно съдът е приел, че деянието на водача е със завишена степен на обществена опасност, тъй като посочената повреда на гумата създава сериозен риск за останалите участници в движението и единствено намесата на контролните органи и спирането от движението на автомобила със заповед за прилагане на принудителна административна мярка №РД-14-1901/20. 08. 2020 г. е довело до отстраняването на неизправността още на същия ден.

Споделя се и изводът на районния съд, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. С. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, след като безспорно е установено по делото, че към момента на извършената проверка същият не е могъл да представи контролен талон към СУМПС. В случая административно нарушение не представлява маловажен случай, тъй като не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушения от този вид.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20104472 от 26. 04. 2021 г., постановено по НАХД № 13744/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 121-ви състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.